

Slik kan du støtte arbeidet i Kongo

- Du kan bli fast giver eller gi enkeltgaver.
- Du kan registrere deg som giver, enten ved å skanne QR-koden eller ved å gå direkte til vår giverside <http://baptist.no/gi>
- Ta kirken i Kongo med i dine bønner og i positiv omtale.

Mer informasjon på

<https://baptist.no/om-oss/internasjonaltengasjement#Kongo>

v:pps

Vi vil sende ut Misjonsnytt regelmessig. Du kan få Misjonsnytt tilsendt på e-post eller som brev i posten. Ta kontakt med innsamlingskonsulent Øyvind Lorentzen på oyvind.lorentzen@baptist.no eller 971 27 196

Redaktør: Øyvind Lorentzen
Ansv. redaktør: Bjørn Bjørnø

Utgiver: Baptistkirken Norge
Chr Kroghs gt. 34, 0186 Oslo
Tlf. 67103560
Givergiro 3000.15.93672
Vipps 10910

Misjonsnytt

Misjonsvenner!

Et nytt nyhetsbrev, og en ny mulighet til et lite innblikk i misjonsengasjement.

I februar returnerte Turid og Jon Vestøl fra sitt opphold i Buta, hvor de har bidratt til fornyelse av optikertjenester. Du finner første del av Jons tanker i nyhetsbrevet. Du kan lese hele teksten på www.baptist.no

Arnhild Sommer Edvardsen har delt en personlig opplevelse fra en av sine turer (2019) til Kongo i *Tantin med såret*.

God påske til alle!

Øyvind Lorentzen, Innsamlingskonsulent

Baptistkirken Norge

Mars 2024

Tantine med såret!

Tropevarmen og roen senker seg. Jeg går bortover stien og veien, tar innover meg alle lukter lyder. Noen er kommet hjem fra åkeren og har startet å lage mat på sitt primitive kjøkken av tre steiner. Det lukter godt. Hver ettermiddag finner jeg nye landsbyer hvor jeg blir en del av hverdagslivet, setter meg ned og hører hvordan dagen har vært, føler meg hjemme. En del av en annen kultur. Vil du ha mat madame? De deler gjerne av det lille de har.

Ei jente står bøyd over gryta så jeg går bort og spør hva hun lager. Det er mat til mamma som ligger inne i hytta og er syk. Bak noen forheng titter det frem et ansikt skjult av et tørkle. Jeg går inn og spør hva som feiler. Sjokkert oppdager jeg et stort åpent infisert sår som starter bak øret, har laget fistler langt inne i halsen hvor det nå renner verk ut hele tiden. Det viser seg at hun har hatt en verkebyll som de har prøvd å ta hull på, hvor det da gjorde infeksjonen verre. En fattig mor med et lite ammebarn, var nå avhengig av hjelp av sin datter. I mine vurderinger burde hun ha vært på sykehus og blitt operert. Men ingen penger førte til en situasjon hvor hun ikke så noen mulighet.

I Skien fikk jeg en gave på kr. 1 500 som kunne brukes hvis jeg kom bort i en situasjon som trengte akutt hjelp. Da var det så godt å kunne si til denne damen at hun skulle få all hjelp hun trengte på poliklinikken vår, til såret var grodd. Og gaven var fra en i min menighet.

Hvorfor kom jeg bort i denne situasjonen? Var jeg ledet av Gud? Hadde Tantine bedt til Gud om hjelp? Hvilket plan hadde Gud for denne familien? Å være brukt av Gud når vi går sammen med ham, skape relasjoner til våre medmennesker, hjelpe der det trengs, vise troen i praksis, dele et håp, det er misjon

Misjon er å skape relasjon mellom den som har til den som ikke har. Utveksling av velsignelser. Dele troen. Dele håpet. Gi av det som livet har gitt oss.

Jeg tror det er viktig for misjonsforståelsen. Og jeg takker Gud for min mulighet til å virke i det stille.

Arnchild

Profilbilde fra Facebook

Misjonær for syns skyld

Vi husker tilbake ca. 45 år, da var dette overskriften i baptistene sitt kirkeblad. Det var slik vi også følte oss, vi var på en måte ikke verdig å kalles misjonær. Så opplevde vi etter hvert at det var misjonærer vi var. Det gikk litt opp for oss da lederen for Baptistkirken i Kongo Nord for mange år siden tydelig sa at de ønsket kristne misjonærer som Jon og Turid Vestøl. Vi kjente at det skjedde noe med oss, men vi var tydelig på at slik kom det ikke til å bli.

Folk vi kjenner sa ofte misjonær til oss, etter en stund endret vi oss litt fra å være «misjo-nok-så-nær» til å kjenne på følelsen, og si til oss selv: "Turid og Jon, dere er misjonærer."

Det gikk 30 år før Jon reiste tilbake etter en meget turbulent avslutning på våre 8 år i Kongo. Men stort sett tenkte Jon på Kongo nesten hver dag. Turid hadde vært i Kongo mange ganger i mellomtiden, men ikke Jon. Vi reiste sammen tilbake dit i november 2019. Da var Jon også blitt godkjent som pastor i Baptistkirken Norge. Mange vi møtte kjente oss eller historien om oss; optikerne fra Norge som starta Brillehuset. Vi var kjendiser, også blant folk som ikke var født den gang vi var der. Ingen kjente oss som pastor.

Jon sa at han ville tale i en kirke på søndagen på lingala. Han hadde brukt mye tid på talen og fått mye hjelp av Arnchild Sommer Edvardsen med språket. Uten Arnchild hadde han ikke klart det.

Da Jon fortalte at han ville tale, sa leder for Baptistkirken i Kongo Nord: "Du skal tale i menigheten Triangle, min menighet." Det var stort, dette var en stor menighet med mange ressurser. Jon kom dit og holdt sin tale. Personlig opplevde han at han bomma på målet. Dette var muligens en bra tale, men ikke slik Jon egentlig ønsket å tale.

Han fant ut den dagen at han helst ville besøke små menigheter. Han ville helst nå de som ikke var så "perfekt" som folka i Triangle. De var ikke perfekte, men de kunne så mye, de likte bedre å snakke fransk, mens Jon ville treffe folk som var "enkler", Jon ville møte folk som seg selv, folk som trengte å høre om Jesus på en enkel og tydelig måte.

Turid og Jon

Les mer:

https://intranett.baptist.no/_service/350986/download/id/1116639/name/Kongo+oversikt+fra+Jon-Turid.pdf

